

Főtisztelendő Paptestvérek, Krisztusban Kedves Hívek!

Miként minden ember és család életében vannak jeles napok, megkülönböztetett időszakok, úgy a katolikus hívők nagy családjában, az Egyház életében is vannak olyan ünnepek és események, amelyek megújítják és megerősítik a közösség erejét, amikor különösen együtt dobog a szívünk az egyetemes Egyház egészével. Ilyen, viszonylag hosszú időszak előtt állunk most, amelynek lesznek kimagasló ünnepi pillanatai, és kell, hogy legyenek nagyon munkás napjai is.

Legalább a híradásokból Mindnyájan értesülhettek arról, hogy Szentatyánk, Ferenc pápa két éven át tartó szinódusi időszakot hirdetett meg, amelyet Ő október 10-én nyitott meg Rómában, majd október 17-én minden püspök a maga egyházmegyéjében. A székesegyházi megnyitó után szeretettel kérem a Paptestvéreket, hogy a plébániai templomokban is indítsák el ünnepélyesen a szinódusi folyamatot ennek a körlevélnek a felolvasásával és közös imádsággal.

A szinódus első, egyházmegyei-plébániai szakasza 2022. január 31-ig tart, tehát nincs időnk halogatni a munka elkezdését. Ehhez a körlevélhez csatoljuk azt a kérdőívet, amely segít a munka megszervezésében és elvégzésében, amelyre szeretettel hívom minden Testvéremet. A Szentatya abbéli szándékát szeretné megvalósítani ezzel a szinodális folyamattal, hogy minden megkeresztelt emberben felébressze a *sensus fidei*-t, a hit érzékét, vagyis mindenki tapasztalja meg az Egyházban való létezés isteni ajándékait. A Szentlélek, aki mindnyájunk lelkében, még inkább az Egyház egészében végzi üdvözítő tevékenységét, ébressze fel bennünk a megajándékozottságból fakadó felelősségünket.

Három szóban foglalható össze az a szinódusi feladat, amelyet minden megkeresztelt ember és minden plébániai közösség vizsgáljon meg a maga vonatkozásában: **közösség, részvétel és küldetés**. Az Egyház Krisztus rendeléséből született, nem öncélú, nem önmagáért létezik, hanem azért van, mert van feladata: az Evangélium hirdetése és az üdvösség szolgálata.

A szinodalitás közös úton levést, együtt haladást jelent. Az Egyház létezési formája ez, különösen a II. Vatikáni Zsinat óta, amely igyekezett feleleveníteni ezt az együtt haladást, együtt gondolkodást a püspökök, a papok és a világi hívek között. Ezért 1965 óta már 15 alkalommal volt rendes és 3 alkalommal rendkívüli szinódus.

Ha valaki arra kérdezné rá, hogy mi a szinódus, miben áll ez a szinodalitás, akkor legkönnyebben a Jelenések könyvének egyetlen mondatával tudnánk rá válaszolni: figyelni, *mit mond a Lélek az egyházaknak* (vö. Jel 2,11). Vagyis felismerni az Egyház egyetemes küldetésén belül a magunk egyéni feladatát, s egyben felfedezni a magunk helyét az Egyház, a plébániánk közösségén belül. Ugyanis nem a tanítást, az Evangéliumot kell megváltoztatni – hiszen Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké –, hanem az Egyház működésének formáit és módszereit kell a kor kihívásaihoz igazítani. Nemcsak a mi kis országunkban, hanem a nagyvilágban mindenütt mélyreható társadalmi változások mennek végbe. Ezek igénylik, hogy Jézus örömhírét érthető, meggyőző és befogadható módon hirdessük minden ember felé. Hiszen a mai ember is keresi Istent, ő is rászorul a krisztusi megváltásra, még akkor is, ha ennek nincs mindig tudatában, vagy egyszerűen nem akar tudomást venni róla.

Szent Ágoston óta az Egyház vallotta önmagáról, a II. Vatikáni Zsinat *Lumen Gentium* kezdetű Egyházzáról írt dogmatikus konstitúciója pedig megismételte: *Ecclesia semper reformanda*. Vagyis a történelem útján vándorló Egyház természetéhez tartozik az állandó megújulás. Ez viszont nem képzelhető el a Szentírás mélyreható tanulmányozása és együtt imádkozás nélkül. Hiszen elsősorban nem a külső formákon, a struktúrákon kell kezdeni a megújulást, hanem belső, lelki átalakulásra van szükség. A felismert lelki igények megvalósításához szükséges módszerek és eszközök keresése vezethet a struktúrák megváltoztatásához. Ennek ékes bizonyítására ajánlom minden hívő ember figyelmébe azt a magyarul 2018-ban megjelent könyvet, amely a szerzők személyes tapasztalatait mutatja be egy katolikus plébánia életének megújítása kapcsán (Michael White, Tom Corcoran:

Újraépítve, Egy katolikus plébánia története, 2018). Az abban olvasottak alapján egyértelmű bizonyosságot szerezhettünk arról, hogy a külső struktúrák öncélú megváltoztatásával még nem érkezik el a vágyott megújulás.

Hogyan vegyünk részt a szinódusi feladatokban? Mindenekelőtt fontos tudatosítanunk, hogy a keresztségünkől fakadó feladatunk az Egyház küldetésében való aktív részvétel. Isten mindnyájunknak személyre szabott feladatot ad, amely mindenkinek az életállapota szerinti helyzetben jelenik meg. Minden bizonnyal ezen a téren vannak dolgok, amelyeket eddig is megtettem, de biztosan akadnak más dolgok, amelyeket elmulasztottam, vagy eddig fel sem ismertem. Beszéljük át a plébániai közösségeinkben, hogy milyennek találjuk a plébánia vallásos életét, milyen értékei és milyen hiányosságai vannak? Mutatkozzék meg ebben az Egyház iránti szeretetünk!

Ne feledjük, hogy Jézus az Egyháznak, mint közösségnek ígérte a Szentlélek irányítását. Kétségtelen, hogy a Szentlélek minden megkeresztelt ember lelkében végzi a maga áldásos munkáját, de a közösség tud megvédeni az egyéni eltévelyedés veszélyétől. Minden gondolatot és elképzelést igyekezzünk az Egyház közösségében megvizsgálni és értékelni. Ebben a közös imádság adhatja meg azt a Szentlélek vezetéséhez szükséges háttérrel, amely eredményessé tudja tenni az elvégzendő szinódusi munkánkat.

Ezért is ajánlotta a Szentatya, hogy rendszeresen imádkozzuk a szinódus eredményességért Sevillai Szent Izidor alábbi imádságát:

Előtted állunk, Szentlélek,
és a te nevedben gyűltünk össze.
Egyedül te vezess minket,
lelj otthonra a szívünkben;
taníts minket a követendő útra,
és arra is, miként járjunk rajta.
Gyengék és bűnösök vagyunk;
ne hagyd, hogy zűrzavart szítsunk.
Ne engedd, hogy a tudatlanság tévútra vezessen bennünket,
vagy hogy az elfogultság befolyásolja cselekedeteinket.
Add, hogy megtaláljuk benned az egységet,
hogy együtt haladhassunk az örök élet felé,
és ne térjünk el az igazság útjától,
sem attól, ami helyes.
Mindezt tőled kérjük,
aki mindenütt és minden időben munkálkodsz,
az Atyával és a Fiúval egységben,
mindörökkön örökké. Ámen.

Kívánom, hogy ez a szinódusi folyamat találjon lelkes követőket, tegye gyümölcsözővé plébánia és egyházmegyei közösségeinkben a remélt párbeszédet, amelynek eredményeképpen örülhetünk vallásos életünk megújulásának és közösségeink megerősödésének. Hassa át ezt a folyamatot a missziós nyitottság és küldetés szelleme, hiszen csak ez eredményezheti a krisztusi küldetésben való előrehaladásunkat!

Segítsen bennünket ebben a törekvésünkben Egyházmegyénk védőszentje, a mennybe felvett Boldogasszony, akinek kegyképe vérről könnyezett a Székesegyházunkban, ezzel is kifejezve az Egyház tagjaival való szolidaritását.

Győr, 2021. október 25.

